

Thomas Hobbes, úryvky

1. „Člověk není od přirozenosti zlý, neboť vášně pocházející z živočišné přirozenosti nejsou zlé samy o sobě, ale zlé jsou někdy činy, které v nich mají původ.“¹
2. „Příroda dala každému právo na všechno. (Tj. ve stavu čistě přirozeném, čili předtím, než se lidé navzájem zavázali nějakými smlouvami, bylo každému dovoleno dělat cokoli a vlastnit a užívat všeho co chtěl a mohl.)“²
3. „Ve vztahu přirozenosti je měřítkem práva prospěch.“³
4. „Lidem však bylo velmi málo prospěšné, že měli na všechno takovéto společné právo, neboť účinek toho práva je skoro tentýž, jako kdyby žádné právo neexistovalo. Ačkoli mohl totiž každý o každé věci říkat: „To je moje“ přece tu věc nemohl užívat kvůli sousedovi, který stejným právem a stejnou silou prosazoval, že je jeho.“⁴
5. „Každý totiž stojí za tolik, kolik sám zmůže bez cizí pomoci. Příjemnosti tohoto života může sice vzájemná pomoc rozmnožit, avšak mohlo by se toho dosáhnout spíše ovládnutím druhých, než společenstvím s nimi. Proto ať nikdo nepochybuje o tom, že by lidé pod vlivem své přirozenosti, kdyby neměli strach, usilovali mnohem dychtivěji o uchvácení vlády než o vytvoření společnosti.“⁵
6. „Tedy každá společnost se pojí dohromady buď kvůli prospěchu, nebo kvůli slávě, tj. nikoli z lásky ke společníkovi, nýbrž ze sebelásky.“⁶
7. „Každé dobrovolné sdružování lidí se uskutečňuje buď ze vzájemné potřeby, nebo ze snahy získat slávu.“⁷
8. „Konečně, z toho, že každý občan svou vůli podřídí vůli toho, kdo má ve státě svrchovanou moc, takže už nemůže proti němu užít vlastních sil, jasně vyplývá, že cokoli nejvyšší vládce udělá, musí být beztrestné.“⁸
9. **Jestliže nás rozum poučuje, že mír je dobrý, pak jsou dobré i všechny prostředky k jeho dosažení.**

¹ Hobbes, Thomas. *Výbor z díla*. Vyd. 1. Praha: Svoboda, 1988. s. 140

² Tamtéž, s. 139

³ Tamtéž, s. 140

⁴ Tamtéž, s. 140 - 141

⁵ Tamtéž, s. 137.

⁶ Tamtéž, s. 136.

⁷ Tamtéž, s. 136

⁸ Tamtéž, s. 184.